

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 573

FAX : 213 1604 567

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 22.12.2017

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 6548

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' /22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 30-08-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της αλλοδαπής τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία '.....', και παλαιότερη επωνυμία '.....', η οποία εδρεύει στη, επί της οδού, διατηρεί δε με την ίδια επωνυμία υποκατάστημα στην Ελλάδα, ειδικότερα στην, επί της οδού, με ΑΦΜ, κατά της σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΑΛΛΗΝΗΣ της από 06.04.2017 επιφύλαξης κατατεθείσας μαζί (ενιαίο όλο) με την με αριθμό/2017 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 30-08-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της αλλοδαπής τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία '.....', ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των

υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά:

Α) να γίνει δεκτή (εν όλω ή εν μέρει) η παρούσα ενδικοφανής προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης, σιωπηρής απόρριψης του ως άνω Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) ΠΑΛΛΗΝΗΣ επί της με αριθμό 06.04.2017 επιφύλαξης, κατατεθείσας (ως ενιαίο όλο) με τη δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου της ως άνω προσφεύγουσας εταιρείας «.....», ενώπιον του ως άνω Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) ΠΑΛΛΗΝΗΣ, και με την οποία δήλωση ζητείτο μεταξύ άλλων: α) να αναγνωρισθεί από την Υπηρεσία ότι η μεταβίβαση του ένδικου ακινήτου από τοπιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «.....» (μεταβιβάζουσα) στο αλλοδαπό πιστωτικό ίδρυμα, με υποκατάστημα στην Ελλάδα, με την επωνυμία «.....», (αποκτώσα), εξαιρείται (απαλλάσσεται) από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτου κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 68 του Ν. 4150/2013 και β) να επιστραφεί στην εταιρεία «.....» (αποκτώσα), κατ' αποδοχή της υποβληθείσας επιφύλαξης της προσφεύγουσας και αναγνώρισης της απαλλαγής από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτου, το ποσό του φόρου μεταβίβασης, που αχρεωστήτως και υπό επιφύλαξη καταβλήθηκε, ύψους 6.720,75 ευρώ.

Β) να ακυρωθεί (εν όλω ή εν μέρει) ή άλλως να μεταρρυθμιστεί η προσβαλλόμενη σιωπηρή απόρριψη του ως άνω Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) ΠΑΛΛΗΝΗΣ επί της ενδίκου δηλώσεως επιφύλαξης της προσφεύγουσας.

Γ) να γίνει δεκτή (εν όλω ή εν μέρει) η υπό κρίση επιφύλαξη και να αναγνωρισθεί ότι η μεταβίβαση του ένδικου ακινήτου από το πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «.....» (μεταβιβάζουσα) στο αλλοδαπό πιστωτικό ίδρυμα, με υποκατάστημα στην Ελλάδα, με την επωνυμία «.....», (αποκτώσα), εξαιρείται (απαλλάσσεται) από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτου κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 68 του Ν. 4150/2013.

Δ) να επιστραφεί εντόκως στην εταιρεία «.....», (αποκτώσα), κατ' ακύρωση της ως άνω σιωπηρής αρνητικής απάντησης της Δ.Ο.Υ. ΠΑΛΛΗΝΗΣ και συνακολούθως κατ' αποδοχή της υποβληθείσας επιφύλαξης της προσφεύγουσας και αναγνώρισης της απαλλαγής από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτου, το ποσό του φόρου μεταβίβασης, που αχρεωστήτως και υπό επιφύλαξη καταβλήθηκε, ύψους 6.720,75 ευρώ, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. ο αντίθετος στον Νόμο και το Σύνταγμα ενδικοφανής χαρακτήρας του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013.
2. η ανυπαρξία παράβασης και το αναιτιολόγητο της προσβαλλόμενης πράξης.
3. το νόμω και ουσία αβάσιμο της προσβαλλόμενης με την παρούσα προσφυγή τεκμαιρόμενης ρητής αρνητικής απάντησης της αντίδικης ελεγκτικής φορολογικής αρχής.

Ακολούθως, η προσφεύγουσα επικαλείται τη προσκόμιση νέων στοιχείων με την υποβολή της παρούσης ενδικοφανούς προσφυγής, και προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις της, στις 30.11.2017 απεστάλη από την Υπηρεσία μας η με αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ/2017 ΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΑΚΡΟΑΣΗ προς την προσφεύγουσα, μέσω της πληρεξουσίου και αντικλήτου δικηγόρου της κας., προκειμένου να μας υποδείξει ποια είναι τα νέα στοιχεία τα οποία επικαλείται με την ενδικοφανή προσφυγή και να υποβάλλει εγγράφως τις απόψεις της επί των νέων αυτών στοιχείων.

Η προσφεύγουσα, μέχρι και την ημερομηνία έκδοσης της παρούσης απόφασης δεν ανταποκρίθηκε επί της ως άνω ΚΛΗΣΗΣ ΠΡΟΣ ΑΚΡΟΑΣΗ, δεν μας υπέδειξε ποια είναι τα νέα στοιχεία που επικαλείται στην ενδικοφανή

της προσφυγή και ούτε υπέβαλε εγγράφως τις απόψεις της επί των επικαλούμενων στη προσφυγή της νέων στοιχείων.

Επειδή, η προσφεύγουσα με τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής, ισχυρίζεται ότι είναι αντίθετος στο νόμο και το Σύνταγμα ο ενδικοφανής χαρακτήρας του άρθρου 63 του ν. 4174/2013.

Επειδή οι διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 εφαρμόζονται και ισχύουν όπως έχουν δημοσιευθεί στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης, ενώ μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί Δικαστική Απόφαση η οποία να κρίνει αντισυνταγματική την διάταξη του εν λόγω άρθρου.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, ο σχετικός προβαλλόμενος ισχυρισμός απορρίπτεται ως απαράδεκτος.

Επειδή, ο δεύτερος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, περί ανυπαρξίας παράβασης, απορρίπτεται ως αναπόδεικτος και δη παρελκυστικά προβαλλόμενος, καθόσον ουδεμία παράβαση των διατάξεων του ν. 2238/94 ή/και του ν. 4172/2013 καταλογίσθηκε στη προσφεύγουσα.

Επειδή, η προσφεύγουσα λειτουργεί στην Ελλάδα, ως “ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ”, με ημερομηνία μεταβολής την 28.04.2014 (καταχώρηση στο Γ.Ε.ΜΗ. με κωδικό καταχώρισης) στη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, έλαβε ελληνικό ΑΦΜ και δήλωσε ελληνική διεύθυνση στην , επί της οδού , με αντικείμενο ‘..... ’.

Επειδή, στο πλαίσιο εξυγίανσης των τραπεζικών ιδρυμάτων, η εξέδωσε, μεταξύ άλλων, τα υπ’ αριθμ. 104/2013, 156/2013 και 276/2013 διατάγματα (εφεξής από κοινού «Διάταγμα») περί πώλησης ορισμένων εργασιών της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» κατά νομοθετική εξουσιοδότηση των άρθρων 5(1) και (12)(α), 7(1) και 9 του υπ’ αριθμ. 17(Ι)2013 Νόμου περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων, δυνάμει των οποίων, **έθεσε την τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» («.....») σε καθεστώς εξυγίανσης** και διέταξε επιμέρους μέτρα για την εξυγίανσή της.

Ειδικότερα ορίστηκαν τα εξής:

«5^Α. Χωρίς επηρεασμό και επιπροσθέτως της μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων όπως προνοείται στην παρ. 5 του παρόντος Διατάγματος, η κατά την έναρξη ισχύος του περί Πώλησης Ορισμένων Εργασιών της (Τροποποιητικού) (Αρ. 2) Διατάγματος του 2013 μεταβιβάζει δια πωλήσεως στο Αποκτών Πρόσωπο (δηλ.): (α) Τα μεταβιβαζόμενα τη 14^η Μαΐου 2013 Περιουσιακά Στοιχεία και Υποχρεώσεις σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις του παρόντος Διατάγματος και σύμφωνα με τη Συμφωνία Μεταβίβασης Περιουσιακών Στοιχείων και Υποχρεώσεων [...].»

Ως «Μεταβιβαζόμενα τη 14^η Μαΐου 2013 Περιουσιακά Στοιχεία και Υποχρεώσεις» ορίζονται «τα διαλαμβανόμενα στο Παράρτημα ΙΙΙ περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις της όπως ειδικότερα περιγράφονται στην Συμφωνία Μεταβίβασης Περιουσιακών Στοιχείων και Υποχρεώσεων». Στο δε ως άνω Παράρτημα ΙΙΙ περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων και τα εξής περιουσιακά στοιχεία: τα μετρητά, οι επενδύσεις σε μετοχές και ομόλογα και λοιπές κινητές αξίες, τα πάγια περιουσιακά στοιχεία σε νη και ακίνητα και οι διατραπεζικές καταθέσεις, που βρίσκονται στα λογιστικά βιβλία και λογιστικά συστήματα των υποκαταστημάτων της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....»

(.....) στην Ελληνική Δημοκρατία, καθώς και όλες οι απαιτήσεις της ως άνω Τράπεζας ή των υποκαταστημάτων της στην Ελληνική Δημοκρατία έναντι τρίτων σε σχέση με τα περιουσιακά αυτά στοιχεία.

Σύμφωνα δε με την παρ. 10 του Διατάγματος ορίστηκε ότι η τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» και η τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» (.....) έχουν υποχρέωση να προβούν σε κάθε αναγκαία ενέργεια για την ολοκλήρωση της μεταβίβασης των τίτλων ιδιοκτησίας, των περιουσιακών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, τα οποία αποτελούν αντικείμενο του Διατάγματος και τα οποία διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας.

Σε εκτέλεση του ως άνω Διατάγματος, υπεγράφη μεταξύ της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» και της τραπεζικής εταιρείας με τη επωνυμία «.....», η από 14.05.2013 Συμφωνία Μεταβίβασης Περιουσιακών Στοιχείων και Υποχρεώσεων [«Transfer of Assets and Liabilities Agreement»] (η «Βασική Συμφωνία»), δυνάμει της οποίας συμφωνήθηκε, μεταξύ άλλων, η μεταβίβαση στην τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» από την 14^η Μαΐου 2013 (η «Ημερομηνία Μεταβίβασης») όλων των στην Ελλάδα ακινήτων κυριότητας της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», τα οποία απαριθμούνται ειδικότερα στο Παράρτημα 1, υπο-παράρτημα 1 (3) [(Schedule 1, part 1 (3))] της Βασικής Συμφωνίας.

Ακολούθως, η Βασική Συμφωνία, τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την από 25.11.2013 σύμβαση μεταξύ των ως άνω τραπεζικών εταιρειών, δια της οποίας, μεταξύ άλλων, ορίστηκε ως χρόνος της Ημερομηνίας Μεταβίβασης η 31^η Μαρτίου 2013 και συμφωνήθηκε η μεταβίβαση στην τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» τριών (3) επιπλέον ακινήτων κυριότητας της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», στην Ελλάδα, τα οποία εκ παραδρομής είχαν παραλειφθεί από τη Βασική Συμφωνία, όπως αυτά (τα ακίνητα) περιγράφονται στο Παράρτημα 1 παρ. 5 της Συμπληρωματικής Συμφωνίας. Τα ακίνητα της Βασικής Συμφωνίας και της Συμπληρωματικής Συμφωνίας θα καλούνται από κοινού τα «Ακίνητα».

Σύμφωνα με το Διάταγμα και τη Βασική Συμφωνία, το τίμημα για τη μεταβίβαση των Ακινήτων (που απετέλεσε μέρος του οικονομικού ανταλλάγματος που καταβλήθηκε από την τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» προς την τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» για τα περιουσιακά στοιχεία της τελευταίας) καθορίστηκε από την Αρχή Εξυγίανσης, μετά από διαδικασία αποτίμησης που διενεργήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 Νόμου περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων, από τον διεθνή οίκο με την από 20.09.2013 έκθεσή του. Η εν λόγω έκθεση, μεταξύ άλλων, καθόρισε την αξία αποτίμησης των Ακινήτων της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», στην Ελλάδα κατά την 31^η Μαρτίου 2013 στο ποσό των ευρώ ογδόντα επτά εκατομμυρίων δεκαέξι χιλιάδων και εκατόν είκοσι (87.016.120).

Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβάνεται και το τίμημα του μεταβιβασθέντος ακινήτου, με το κάτωθεν συμβόλαιο.

Επειδή, σύμφωνα με το αριθμ./2017 συμβόλαιο “ΠΩΛΗΣΗ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΩΝ (διαμερίσματος και αποθηκών) ΜΕ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΤΙΜΗΜΑ ΕΥΡΩ – 227.500,00 –ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΕΥΡΩ – 94.689,10-”, της συμβολαιογράφου Αθηνών ‘....., “η Δημόσια Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....», όπως παρίσταται και εκπροσωπείται, πωλεί, παραχωρεί, μεταβιβάζει και παραδίδει κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή στην ανώνυμη αλλοδαπή τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....»,” “ τις παρακάτω περιγραφόμενες αυτοτελείς και ανεξάρτητες οριζόντιες ιδιοκτησίες, οικοδομής κτισμένης σε οικόπεδο, ... εκτάσεως 758,19 τ.μ. ..., το οποίο βρίσκεται στα, εντός σχεδίου πόλεως, της Δημοτικής Κοινότητας –, της Δημοτικής Ενότητας, του Δήμου, της Περιφερειακής Ενότητας, της περιφέρειας, στο με αριθμό

..... Οικοδομικό Τετράγωνο και με πρόσωπο στη διασταύρωση των οδών και
..... Ειδικότερα έχει: το χαρακτηριζόμενο με στοιχεία ΓΙΩΤΑ κεφαλαίο αριθμός ένα (I – 1)
διαμέρισμα του ισογείου της παραπάνω πολυκατοικίας, έχων επιφάνεια εκατόν δέκα εννέα και 0,90
(119,90) τ.μ., έχει ποσοστό συνιδιοκτησίας στο οικόπεδο 250/1000 εξ αδιαίρετου..... Στον εκάστοτε κύριο
του διαμερίσματος αυτού, ανήκει το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης της χαρακτηριζόμενης νε τα στοιχεία Ρο
κεφαλαίο αριθμός ένα (Ρ-1) θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου του ακάλυπτου χώρου,, και έχων επιφάνεια
είκοσι (20) τ.μ.....”

Επειδή, η προσφεύγουσα κατέθεσε στον αρμόδιο Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ΠΑΛΛΗΝΗΣ, τη με αριθμό
...../2017 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου “υπό επιφύλαξη λόγω έλλειψης φορολογικής
υποχρέωσης”, κατέβαλλε δε, κύριο φόρο μεταβίβασης ύψους 6.720,75 €, όπως προκύπτει από το υπ’ αριθμ.
...../2017 διπλότυπα είσπραξης Τύπου Α’ της Δ.Ο.Υ. ΠΑΛΛΗΝΗΣ.

Επειδή, με την από 06.04.2017 συνημμένη, στη ως άνω δήλωση φόρου μεταβίβασης, δήλωση επιφύλαξης, η
προσφεύγουσα, ζήτησε: α) να γίνει δεκτή η παρούσα επιφύλαξη, η οποία υποβάλλεται ενιαία με την από
06.04.2017 δήλωση φόρου μεταβίβασης και αποτελεί νοηματικώς αδιάσπαστη ενότητα και αναγκαίο
συμπλήρωμα της εν λόγω δήλωσης και αφορά τη μεταβίβαση του ως άνω περιγραφόμενου ακινήτου... β) να
αναγνωριστεί ότι η μεταβίβαση του ανωτέρω ακινήτου από το πιστωτικό ίδρυμα με την
επωνυμία «.....» (μεταβιβάζων) στο αλλοδαπό πιστωτικό ίδρυμα, με υποκατάστημα
στην Ελλάδα, με την επωνυμία «.....», (αποκτών), εξαιρείται (απαλλάσσεται) από το φόρο
μεταβίβασης ακινήτου κατ’ εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 68 του Ν. 4150/2013, γ) να επιστραφεί στην
εταιρεία «.....» (αποκτώσα), κατ’ αποδοχή της παρούσης επιφύλαξης και
αναγνώρισης της απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης ακινήτου, το ποσό του φόρου μεταβίβασης του
ανωτέρω ακινήτου που αχρεωστήτως και υπό επιφύλαξη καταβλήθηκε, ύψους 6.720,75 ευρώ.

Επειδή, με την παρέλευση απράκτου τριμήνου από την υποβολή της από 06.04.2017 επιφύλαξης,
απορρίφθηκε σιωπηρώς από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ΠΑΛΛΗΝΗΣ, το αίτημα περί απαλλαγής από το
φόρο μεταβίβασης ακινήτων.

Επειδή, το άρθρο 68 του ν. 4150/2013 (ΦΕΚ Α' 102/29.04.2013), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε από
τότε που ίσχυσε, με το άρθρο 168 § 1 του Ν. 4261/2014 (ΦΕΚ Α' 107/5-5-2014), ορίζει, ότι:

«Σε περίπτωση μεταβίβασης, και ανεξαρτήτως του χρόνου συντέλεσης αυτής, στοιχείων ενεργητικού και
παθητικού υποκαταστημάτων στην Ελλάδα, τα οποία ανήκουν σε πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλες
χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της Ελλάδας, προς ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα, στο πλαίσιο
απόφασης εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας μέλους, στην οποία έχουν την έδρα
τους τα πιστωτικά ιδρύματα, για τη μεταβίβαση αρκεί η κατάρτιση ιδιωτικού εγγράφου και αυτή
σημειώνεται, σε όσες περιπτώσεις απαιτείται, ατελώς στα οικεία δημόσια βιβλία και αρχεία, με αίτηση του
προς ον η μεταβίβαση προσώπου. Στην περίπτωση αυτή, η σύμβαση μεταβίβασης που καταρτίζεται με
ιδιωτικό έγγραφο, αποτελεί το νόμιμο τίτλο κτήσης των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων, χωρίς την
τήρηση οποιασδήποτε άλλης διατύπωσης. **Δεν οφείλεται, επίσης, οποιοδήποτε τέλος ή φόρος, εάν
απαιτηθεί η κατάρτιση χωριστής πράξης για τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία.** Στη συγκεκριμένη
μεταβίβαση δεν εφαρμόζεται το άρθρο 479 του Αστικού Κώδικα. Για το κύρος της μεταβίβασης και το
αντιτάξιμό της έναντι τρίτων, οι οποίοι είναι υποκείμενα δικαιωμάτων, υποχρεώσεων ή συμβατικών σχέσεων
που μεταφέρονται στο προς η μεταβίβαση πιστωτικό ίδρυμα, δεν απαιτείται αναγγελία προς αυτούς ή
συναίνεσή τους.....»

Επειδή, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 168 του Ν. 4261/2014, «Η διάταξη του άρθρου 68
του ν.4150/2013 θεσπίσθηκε με σκοπό να αναγνωρίσει την ιδιωτική σύμβαση ως νόμιμο τίτλο μεταβίβασης,

χωρίς επιπλέον δαπάνες, για τις ειδικές περιπτώσεις μεταβιβάσεων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού υποκαταστημάτων στην Ελλάδα, τα οποία ανήκουν σε πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της Ελλάδας, κατ' αντιστοιχία της ρύθμισης του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007. Πρόκειται, δηλαδή, για μια ρύθμιση που εφαρμόζεται σε περιπτώσεις ειδικής διαδοχής, όταν, στο πλαίσιο απόφασης εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας μέλους στην οποία έχουν την έδρα τους τα πιστωτικά ιδρύματα, μεταβιβάζεται μέρος των περιουσιακών στοιχείων των υποκαταστημάτων που βρίσκονται στην Ελλάδα, ενώ τα αλλοδαπά πιστωτικά ιδρύματα διατηρούν τη δική τους διοίκηση και τις δραστηριότητές τους εκτός Ελλάδος. Ωστόσο, η παραπομπή στο άρθρο 16 του ν. 2515/1997, η οποία έγινε από το νομοθέτη με αποκλειστικό σκοπό να περιγραφεί η ακολουθητέα για τη μεταβίβαση διαδικασία, ενδέχεται να οδηγήσει στην εσφαλμένη ερμηνεία ότι πρόκειται για περίπτωση καθολικής διαδοχής. Μία τέτοια ερμηνεία θα ήταν, όμως, αντίθετη με το σκοπό και τη λειτουργία της απόφασης εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας μέλους στην οποία έχουν την έδρα τους τα πιστωτικά ιδρύματα, στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνει χώρα η εν λόγω μεταβίβαση στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού. Για το λόγο αυτό και προς ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου κατά την εφαρμογή της διάταξης, προτείνεται με την παράγραφο 1 του άρθρου η απαλοιφή της αναφοράς στο άρθρο 16 του ν. 2515/1997 και η συμπλήρωση της διάταξης όσον αφορά τους όρους της μεταβίβασης με προβλέψεις αντίστοιχες με αυτές του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007. Προς ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου κρίνεται επίσης αναγκαίο η ορθή ερμηνεία της διάταξης, όπως αποτυπώνεται με την προτεινόμενη διατύπωση, να ισχύσει από την ημερομηνία ισχύος του ν. 4150/2013 και να καταλάβει όλες τις μεταβιβάσεις που έχουν ήδη διενεργηθεί στο πλαίσιο εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων χώρας κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλην της Ελλάδας, ανεξαρτήτως του χρόνου συντέλεσης αυτών».

Επειδή, σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη, δεν οφείλεται, οποιοδήποτε τέλος ή φόρος, εάν απαιτηθεί η κατάρτιση χωριστής πράξης για τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, μόνο σε περίπτωση μεταβίβασης, στοιχείων ενεργητικού και παθητικού υποκαταστημάτων στην Ελλάδα, τα οποία ανήκουν σε πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της Ελλάδας, προς ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα, στο πλαίσιο απόφασης εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας μέλους, στην οποία έχουν την έδρα τους τα πιστωτικά ιδρύματα,

Επειδή, στην υπό εξέταση περίπτωση, το πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «.....» μεταβιβάζει στο αλλοδαπό πιστωτικό ίδρυμα, με υποκατάστημα στην Ελλάδα, με την επωνυμία «.....», στοιχείο του ενεργητικού του, και δη ακίνητο, η μεταβίβαση αυτή, σύμφωνα με τη προαναφερόμενη διάταξη, δεν απαλλάσσεται του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, διότι το πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο γίνεται η μεταβίβαση δεν είναι Ελληνικό Πιστωτικό Ίδρυμα, αλλά Αλλοδαπό Πιστωτικό Ίδρυμα, και συγκεκριμένα αλλοδαπό Πιστωτικό Ίδρυμα.

Επειδή, σύμφωνα με την Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 2001 για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων:

**ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,
ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:**

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα και τα υποκαταστήματά τους που έχουν συσταθεί σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους μέλους της καταστατικής έδρας, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 πρώτο και τρίτο σημείο της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, υπό την επιφύλαξη των όρων και εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 της ίδιας οδηγίας.....

Άρθρο 2

Ορισμοί

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- "κράτος μέλος καταγωγής": το κράτος μέλος καταγωγής κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 6 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ,
- "κράτος μέλος υποδοχής": το κράτος μέλος υποδοχής κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 7 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ,
- "υποκατάστημα": υποκατάστημα κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ,
- "αρχές αρμόδιες": οι αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 4 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ,
- "διαχειριστής": πρόσωπο ή όργανο, διοριζόμενο από τις διοικητικές ή δικαστικές αρχές, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των μέτρων εξυγίανσης,
- "διοικητικές ή δικαστικές αρχές": οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές των κρατών μελών οι αρμόδιες για τα μέτρα εξυγίανσης ή για τις διαδικασίες εκκαθάρισης,
- "μέτρα εξυγίανσης": τα μέτρα τα οποία έχουν σκοπό να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν την οικονομική κατάσταση πιστωτικού ιδρύματος και είναι δυνατόν να θίξουν προϋπάρχοντα δικαιώματα τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που συνεπάγονται τη δυνατότητα αναστολής πληρωμών, αναστολής εκτελεστικών μέτρων ή μείωσης των απαιτήσεων,.....

Άρθρο 3

Λήψη μέτρων εξυγίανσης - εφαρμοστέο δίκαιο

1. Οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι οι μόνες αρμόδιες να αποφασίζουν για την εφαρμογή ενός ή περισσότερων μέτρων εξυγίανσης σε πιστωτικό ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη.

2. Τα μέτρα εξυγίανσης διέπονται από τους νόμους, κανονισμούς και διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος μέλος καταγωγής, εκτός αν άλλως ορίζει η παρούσα οδηγία.

Τα μέτρα εξυγίανσης παράγουν όλα τα αποτελέσματά τους σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους σε ολόκληρη την Κοινότητα, χωρίς άλλες διατυπώσεις, καθώς και έναντι τρίτων στα άλλα κράτη μέλη, και αν ακόμη οι ισχύουσες διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής δεν προβλέπουν τέτοια μέτρα ή εξαρτούν την εφαρμογή τους από προϋποθέσεις οι οποίες δεν πληρούνται.

Τα μέτρα εξυγίανσης παράγουν τα αποτελέσματά τους σε ολόκληρη την Κοινότητα μόλις παράγουν τα αποτελέσματά τους στο κράτος μέλος όπου έχουν ληφθεί.....

Άρθρο 20

Αποτελέσματα επί ορισμένων συμβάσεων και δικαιωμάτων

Τα αποτελέσματα ενός μέτρου εξυγίανσης ή της έναρξης μιας διαδικασίας εκκαθάρισης:

α) επί των συμβάσεων και σχέσεων εργασίας, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο διέπει τη σύμβαση εργασίας,

β) επί συμβάσεως, η οποία παρέχει δικαίωμα καρπώσεως ακινήτου ή κτήσεως κυριότητας επ' αυτού, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο.

Το δίκαιο αυτό ορίζει και εάν ένα περιουσιακό στοιχείο είναι κινητό ή ακίνητο.

γ) επί των δικαιωμάτων επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους τα οποία χρήζουν καταχωρήσεως σε δημόσιο βιβλίο, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου,.....

Άρθρο 31

Προστασία τρίτων

Εάν το πιστωτικό ίδρυμα, μετά τη λήψη μέτρου εξυγίανσης ή την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης, συνάψει δικαιοπραξία δια της οποίας διατίθενται εξ επαχθούς αιτίας:

- ακίνητο, ή
- πλοίο ή αεροσκάφος εγγραφόμενο υποχρεωτικά σε δημόσιο βιβλίο, ή
- τίτλοι ή δικαιώματα επ' αυτών των τίτλων, για την ύπαρξη ή τη μεταβίβαση των οποίων απαιτείται η εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο ή λογαριασμό ή οι οποίοι τοποθετούνται σε κεντρικό σύστημα καταθέσεων που τηρείται ή ευρίσκεται σε κράτος μέλος,

το κύρος της δικαιοπραξίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο αυτό ή το οποίο επιτάσσει την τήρηση του εν λόγω βιβλίου, λογαριασμού ή συστήματος καταθέσεων.

Επειδή, η ως άνω Οδηγία της ΕΕ, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων, προβλέπει τα μέτρα τα οποία έχουν σκοπό να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν την οικονομική κατάσταση ενός πιστωτικού ιδρύματος, η δε λήψη των μέτρων εξυγίανσης εφαρμόστηκαν από την Δημοκρατία και παρήγαγαν όλα τα αποτελέσματα τόσο στην όσο και στην Ελληνική Δημοκρατία.

Εξάλλου, το αποτέλεσμα ενός μέτρου εξυγίανσης, επί συμβάσεως, η οποία παρέχει δικαίωμα καρπώσεως ακινήτου ή κτήσεως κυριότητας επ' αυτού, διέπεται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο, όπως εν προκειμένω το ακίνητο για τη μεταβίβαση του οποίου καταβλήθηκε φόρος μεταβίβασης, είναι στην Ελλάδα, και η φορολογία περί φόρου μεταβίβασης ακινήτου, διέπεται από την Ελληνική Νομοθεσία.

Επιπλέον δε, εάν το πιστωτικό ίδρυμα, μετά τη λήψη μέτρου εξυγίανσης, συνάψει δικαιοπραξία δια της οποίας διατίθεται ακίνητο εξ επαχθούς αιτίας, η δικαιοπραξία διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο, όπως εν προκειμένω το ακίνητο για τη μεταβίβαση του οποίου καταβλήθηκε φόρος μεταβίβασης, είναι στην Ελλάδα, και η φορολογία περί φόρου μεταβίβασης ακινήτου, διέπεται από την Ελληνική Νομοθεσία.

Σημειωτέον δε, στο ανωτέρω συμβόλαιο πώλησης ακινήτου και στο φύλλο 15-16, ορίζονται τα εξής:.. "περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγρ. 10 του Διατάγματος ορίσθηκε ότι η τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» και η τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» (.....) έχουν υποχρέωση να προβούν σε κάθε αναγκαία ενέργεια για την ολοκλήρωση της μεταβίβασης των τίτλων ιδιοκτησίας, των περιουσιακών στοιχείων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, τα οποία διέπονται από δίκαιο άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας".

Επειδή, και με τον νεώτερο Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 87/23.07.2015), για την ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ΕΕ L 173) και άλλες διατάξεις, προβλέπονται οι στόχοι εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων, όπου προβλέπεται,

"Άρθρο 31 Στόχοι της εξυγίανσης (άρθρο 31 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και επιλέγει τα μέτρα και τις εξουσίες που τους επιτυγχάνουν πληρέστερα κατά τις εκάστοτε περιστάσεις.

2. Οι στόχοι της εξυγίανσης είναι οι εξής:

α) η διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών,

β) η αποφυγή σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσής τους, μεταξύ άλλων, στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας της αγοράς,

γ) η προστασία των δημόσιων πόρων με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη,

δ) η προστασία των καταθετών και των επενδυτών που καλύπτονται από συστήματα εγγύησης καταθέσεων και επενδύσεων αντίστοιχα, και

ε) η προστασία των κεφαλαίων και των περιουσιακών στοιχείων των πελατών.

Κατά την επιδίωξη των ανωτέρω στόχων, η αρχή εξυγίανσης μεριμνά για την ελαχιστοποίηση του κόστους της εξυγίανσης και την αποφυγή της σημαντικής απομείωσης αξίας, εκτός αν το αντίθετο είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης".

Εν προκειμένω, ο προβαλλόμενος λόγος της ενδικοφανούς προσφυγής, αλυσιτελώς προβάλλεται, καθότι με τον παραπάνω Νόμο 4335/2015) έγινε η ενσωμάτωση των οδηγιών της ΕΕ σχετικά με την εξυγίανση

πιστωτικών ιδρυμάτων στην Ελληνική Νομοθεσία, προκειμένου να διασφαλιστεί η φερεγγυότητα των τραπεζικών ιδρυμάτων, η οποία αποτελεί διαχρονικά, στόχο των διάφορων νομοθετικών ρυθμίσεων, που έχουν υιοθετηθεί από το κοινοτικό δίκαιο και έχουν ενσωματωθεί στην Ελληνική Νομοθεσία.

Επειδή, στην υπ' αριθμ. ΣτΕ.ΟΛ 3013/2014 απόφαση, αναφέρεται “σε αίτηση με την οποία ζητείται η ακύρωση των πράξεων, με τις οποίες ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας της της Ελλάδος, τέθηκε αυτή σε ειδική εκκαθάριση και διορίσθηκε ειδικός εκκαθαριστής, δόθηκε εντολή μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων της υπό ειδική εκκαθάριση άνω τράπεζας στη ΑΕ, καθώς και της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών για τον καθορισμό ανώτατου ορίου ύψους αποζημίωσης ανά δικαιούχο από απαίτηση του άρθρου 154γ του Πτωχευτικού Κώδικα, κατά την ειδική εκκαθάριση της άνω τράπεζας. Προέκυψε ότι η επίμαχη διαδικασία μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, συνοδευόμενη από την ανάκληση της άδειας και τη θέση υπό ειδική εκκαθάριση, αποσκοπεί στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων πιστωτικού ιδρύματος υπό την εποπτεία τόσο της Τράπεζας της Ελλάδος, όσο και του Πτωχευτικού Δικαστηρίου του άρθρου 4 του Πτωχευτικού Κώδικα”.

Επειδή, στην υπ' αριθμ. ΣτΕ.ΟΛ 419/2014 απόφαση, αναφέρεται “σε αίτηση ακύρωσης της απόφασης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος. Τα προληπτικά μέτρα και μέτρα εξυγίανσης, που προβλέπονται στα άρθρα 62 έως 63Z του ν. 3601/2007, όπως η σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος και η ανάκληση της άδειας λειτουργίας του αρχικού, αποτελούν διοικητικά μέτρα και όχι διοικητική κύρωση. Δεν αρκεί η μνηία στις προσβαλλόμενες πράξεις του άρθρου 55Α του Καταστατικού της ΤτΕ. Ο διορισμός επιτρόπου είναι αυτοτελής σε σχέση με την ανάκληση και απαράδεκτα προσβάλλεται. Αιτιολογημένα επελέγη η υπαγωγή της τράπεζας στο άρθρο 63Ε και όχι στο 63Δ του ν. 3601/2007. Τα άρθρα 63Ε και 68 του ν. 3601/2007 δεν αντίκεινται στο άρθρο 17 του Συντάγματος. Δεν παραβιάζεται το περιουσιακό δικαίωμα του αιτούντος ως μετόχου της Τράπεζας. Απορρίπτεται η αίτηση ακύρωσης. Η αίτηση εισήχθη στην Ολομέλεια με πράξη του Προέδρου του ΣτΕ. (Σχόλιο Κ.Τσιροβασίλη ΝΟΒ 2014/958)”.

Με την πιο πάνω νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με τα προληπτικά μέτρα και τα μέτρα εξυγίανσης των τραπεζών αναδεικνύεται μια ειδική κατηγορία δυσμενών για τον αποδέκτη διοικητικών πράξεων, αυτή των διοικητικών μέτρων. Πρόκειται για μέτρα που θεσπίζονται για την εξυπηρέτηση κάποιας πτυχής του δημοσίου συμφέροντος και ενδέχεται –χωρίς αυτό να συνιστά αναγκαία προϋπόθεση– να συνδέονται με παραβατική συμπεριφορά του αποδέκτη, επιφέρουν δυσμενείς συνέπειες για τον ίδιο, αλλά δεν αποτελούν διοικητικές κυρώσεις. Η υπό εξέταση περίπτωση αφορά τα προληπτικά μέτρα και μέτρα εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων που αποσκοπούν στην προστασία της χρηματοοικονομικής σταθερότητας και στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης του κοινού στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Το ΣτΕ έκρινε ότι τα μέτρα αυτά, που προβλέπονται στα άρθρα 62 έως 63Z του Ν. 3601/2007, όπως η σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος και η ανάκληση της άδειας λειτουργίας του αρχικού, αποτελούν διοικητικά μέτρα και όχι διοικητική κύρωση.

Επειδή, οι ανωτέρω αποφάσεις του ΣτΕ (3013/2014 & 419/2014) παράγουν δεδικασμένο μεταξύ των συγκεκριμένων διαδίκων και επί των συγκεκριμένων διαφορών-πραγματικών περιστατικών (ιδε σχετ. ΣτΕ 3013/2014 & 419/2014). Κατά γενική δικονομική αρχή, προϋποθέσεις του δεδικασμένου είναι η ταυτότητα των προσώπων και η ταυτότητα της διαφοράς, δηλαδή των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίζεται η απόφαση (ΣτΕ 2572/197 και 4064/1979).

Επομένως, στην περίπτωση της προσφεύγουσας δε θα μπορούσε να επεκταθεί η εφαρμογή των ανωτέρω αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, αφού δεν πληρείται ούτε η προϋπόθεση της ταυτότητας των προσώπων αλλά ούτε και η προϋπόθεση της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, και ως εκ τούτου δε δύναται να ληφθούν υπόψη.

Επειδή, σύμφωνα με την Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης - 2012/C 326/01, ορίζεται, ότι:

Άρθρο 18 (πρώην άρθρο 12 της ΣΕΚ)

Εντός του πεδίου εφαρμογής των Συνθηκών και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών τους, απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγενείας.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, δύνανται να λαμβάνουν μέτρα για την απαγόρευση των διακρίσεων αυτών.

Άρθρο 49 (πρώην άρθρο 43 της ΣΕΚ)

Στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους απαγορεύονται. Η απαγόρευση αυτή εκτείνεται επίσης στους περιορισμούς για την ίδρυση πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή θυγατρικών εταιρειών από τους υπηκόους ενός κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.

Η ελευθερία εγκαταστάσεως περιλαμβάνει την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, καθώς και τη σύσταση και τη διαχείριση επιχειρήσεων, και ιδίως εταιρειών κατά την έννοια του άρθρου 54, δεύτερη παράγραφος, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία της χώρας εγκαταστάσεως για τους δικούς της υπηκόους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου της παρούσας Συνθήκης που αναφέρονται στην κυκλοφορία κεφαλαίων.

Άρθρο 63 (πρώην άρθρο 56 της ΣΕΚ)

1. Στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, απαγορεύεται οποιοσδήποτε περιορισμός των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.

2. Στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, απαγορεύονται όλοι οι περιορισμοί στις πληρωμές μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.

Άρθρο 65 (πρώην άρθρο 58 της ΣΕΚ)

1. Οι διατάξεις του άρθρου 63 δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών:

α) να εφαρμόζουν τις οικείες διατάξεις της φορολογικής τους νομοθεσίας οι οποίες διακρίνουν μεταξύ φορολογουμένων που δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση όσον αφορά την κατοικία τους ή τον τόπο όπου είναι επενδεδυμένα τα κεφάλαιά τους,

β) να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή παραβάσεων των εθνικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων, ιδίως στον τομέα της φορολογίας ή της προληπτικής εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, ή να προβλέπουν διαδικασίες δήλωσης των κινήσεων κεφαλαίων για λόγους διοικητικής ή στατιστικής ενημέρωσης, ή να λαμβάνουν μέτρα υπαγορευμένα από λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν τη δυνατότητα εφαρμογής περιορισμών του δικαιώματος εγκατάστασης που συμβιβάζονται με τις Συνθήκες.

3. Τα μέτρα και οι διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν μπορούν να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκριμένο περιορισμό της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων και των πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 63.

Επειδή, με τους ισχύοντες Νόμους περί εξυγίανσης του τραπεζικού συστήματος, επιδιώχθηκε, όπως προκύπτει και από τις εισηγητικές εκθέσεις που συνοδεύουν τα νομοθετήματα αυτά, η διαμόρφωση ενός ενιαίου πλαισίου λειτουργίας των πιστωτικών ιδρυμάτων, η ενίσχυση του πλαισίου εποπτείας και ελέγχου, καθώς και η δυνατότητα θεσπίσεως μέτρων εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων, με στόχο την αποτελεσματική διασφάλιση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας έναντι συστημικών κινδύνων και την ενεργό προστασία της εμπιστοσύνης του κοινού στο εγχώριο και διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα, ιδίως ενόψει της παρούσας παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής συγκυρίας. Περαιτέρω, συνάγεται ότι, όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα αντιμετωπίζει προβλήματα ικανά να κλονίσουν την οικονομική σταθερότητά του και

να θέσουν υπό διακινδύνευση την εν γένει εύρυθμη λειτουργία του, παρέχεται η δυνατότητα στην εποπτεύουσα αρχή κάθε χώρας, να επεμβαίνει με τη λήψη των κατάλληλων διορθωτικών μέτρων προκειμένου να διαφυλαχθεί η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και η εμπιστοσύνη του κοινού σε αυτό.

Στο πλαίσιο αυτό τα μέτρα εξυγίανσης εφαρμόστηκαν από την Δημοκρατία και παρήγαγαν όλα τα αποτελέσματα τόσο στην όσο και στην Ελληνική Δημοκρατία.

Επειδή, με την εξυγίανση του τραπεζικού πιστωτικού ιδρύματος «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» («.....») επετεύχθη η αποτελεσματική διασφάλιση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας έναντι συστημικών κινδύνων και την ενεργό προστασία της εμπιστοσύνης του κοινού στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, τόσο στην Δημοκρατία όσο και στην Ελληνική Δημοκρατία με το υποκατάστημα αυτής στην Ελλάδα, και δεν υπάρχει καμία διάκριση ιθαγένειας, ούτε περιορισμοί στην ελευθερία εγκατάστασης και κίνησης κεφαλαίων.

Επειδή, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 65 της ΣΛΕΕ, οι διατάξεις του άρθρου 63 δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών να εφαρμόσουν τις οικείες διατάξεις της φορολογικής τους νομοθεσίας και να λαμβάνουν μέτρα για την αποφυγή παραβάσεων των εθνικών τους νομοθετημάτων και κανονιστικών διατάξεων και δεν αποτελούν ούτε αυθαίρετες διακρίσεις ούτε περιορίζουν την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων. Τούτο προκύπτει τόσο από την γραμματική όσο και από την τελεολογική και συστηματική ερμηνεία των ως άνω σχετικών διατάξεων.

Εξάλλου, η αρχή της οικονομικής ελευθερίας, όπως κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα, επιδέχεται περιορισμούς με νομοθετική ρύθμιση γενικού και αντικειμενικού χαρακτήρα, εφόσον δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος. Η προστασία της εθνικής οικονομίας υπό τη μορφή της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και της εμπιστοσύνης των καταθετών/συναλλασσομένων συνιστά τέτοιο λόγο που επιτρέπει περιορισμούς της εν λόγω αρχής, λαμβανομένης υπόψη και της αρχής της αναλογικότητας.

Επομένως οι ρυθμίσεις του άρθρου 68 του Ν. 4150/2013, δεν παρίστανται απρόσφορες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νομοθέτη σκοπού δημόσιου συμφέροντος και δεν συνιστούν περιορισμό της οικονομικής ελευθερίας αλλά ούτε και της διαφάνειας της κρατικής δράσης, δυσανάλογο, μάλιστα δε προδήλως δυσανάλογο, σε σχέση με τον επιδιωκόμενο με αυτές σκοπό.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με αριθ. πρωτ./30.08.2017 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας '.....', ΑΦΜ, κατά της σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΑΛΛΗΝΗΣ της από 06.04.2017 επιφύλαξης κατατεθείσας μαζί (ενιαίο όλο) με την με αριθμό/2017 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.